

תְּנוּעַת הַחֲסִידוֹת:
הָאוֹצָר שֶׁבְּדֶרֶךְ וְהַבֵּית הָאֲמִתִּי
סְפּוֹר מִרְתֵּק עַל הַמַּגִּיד מִמַּעְרִיטֵשׁ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ

הִכִּירוּ אֶת רַבִּי מֹשֶׁה.
הוּא הָיָה יְהוּדִי עָשִׁיר מְאֹד.
הָיָה לוֹ כֶּסֶף, רְהִיטִים מְפָאָרִים
רְהִיטִים מְפָאָרִים וְאָכַל טָעִים.
אֲךָ יוֹתֵר מִכָּל, מֹשֶׁה אָהַב אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ!
לְבוֹ הָיָה מָלֵא בְּאַמוּנָה וְהוֹדִיָּה לַבּוֹרָא.

רבו של משה הָיָה מורנו "הַבַּעַל שֵׁם טוֹב" הַקָּדוֹשׁ.
יום אחד אָמַר לוֹ הַצַּדִּיק:
"בְּדֶרֶךְ הַבֵּיתָה, עָבַר בַּעֲזָרָה טוֹרְצִין.
חֲפֹשׂ אֶת תַּלְמִידֵי הַחֲבִיב בְּיוֹתֵר – רַבִּי דָב בָּעַר,
וּמִסּוֹר לוֹ דְּרִישַׁת שְׁלוֹם חֲמָה מִמֶּנִּי!"

מִשָּׁה הִתְרַגֵּשׁ מְאֹד בַּדֶּרֶךְ.

הוא חָשַׁב בְּלִיבוֹ:
"אִם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב קוֹרָא לוֹ
'תְּלִמִּידֵי הַחֲבִיב',

הוא בּוֹדֵאֵי רַב עֲצוּם וְעָשִׂיר
עִם אֲרָמוֹן עֶנֶק וּמִפְאָר!"

כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְעִירָה,
שָׁאֵל: "הֵיכָן אֲרֻמוֹנוֹ שֶׁל
הַגָּאון רַבִּי דָב בְּעָר?"
הָאֲנָשִׁים הִתְפַּלְאוּ וְאָמְרוּ:
"אֵין כָּאן רַב עָשִׂיר...
אוּלֵי אַתָּה מִתְכַּוֵּן לְבַעַר
הַמְלֻמָּד?
הוּא יְהוּדִי עָנִי מְאֹד
הֶגֶר בִּקְצֵה הַכֶּפֶר."

מִנְשָׁה צָעַד בַּבֶּץ וּבִקּוֹר
עַד שֶׁהִגִּיעַ לְבִקְתָּה
יִשָּׁנָה וּשְׁבוּרָה.
רוּחַ קָרָה נִשְׁבָּה עַל פָּנָיו,
אֶךְ מִתּוֹךְ הַבִּקְתָּה
נִשְׁמַע קוֹל מִתּוֹק
וְנִפְלָא:
יְלָדִים לְמָדוּ תוֹרָה
מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה!

מִנְשָׁה פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת
וַנִּדְהָם! הַחֲדָר הָיָה רֵיק
מִרְהִיטִים.

עַל בּוֹל עֵץ יָשַׁב רַבִּי בָּעֵר
הַמְלִמֵּד וְלִמֵּד תּוֹרָה.
אַבֵּל... פָּנִיו שִׁפְעוּ קִדְּשָׁה,
אוֹר עֲצוֹם וְשִׁמְחָה,
כְּמוֹ מִלְּאָךְ שֶׁל הַנֶּשֶׁם!

"הֲאִם אַתָּה רַבִּי בָּעַר
הַגָּאוֹן?" שָׁאַל מֹשֶׁה.
"אֲנִי רַק בָּעַר," עָנָה
הַצַּדִּיק בַּעֲנוּהַ רַבָּה.
"יֵשׁ לִי דְרִישַׁת שְׁלוֹם מִהַבַּעַל
שֵׁם טוֹב!" צִיֵּין מֹשֶׁה.
"כְּשֶׁרַבִּי בָּעַר שָׁמַע אֶת הַשֵּׁם
שֶׁל רַבּוֹ, הוּא עָמַד בִּירְאָת
כְּבוֹד וְעָצַם עֵינָיו."

רַבִּי בָּעַר הַזְמִין אֶת מִלְּשָׁה
לְשֹׁבֶת אֶתּוֹ עַל בּוֹל הָעֵץ.
מִלְּשָׁה מִמָּוֶשׁ רַחֵם עָלָיו,
וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְהִתְאַפֵּק:
"סֵלַח לִי, רַבִּי... אֵיךְ אָדָם
גָּדוֹל כָּמוֹךָ חַי כְּךָ?"
"אֵיפֹה הָאָרוֹן שְׁלֶךְ? הַמָּטָה?
הֵיכָן כָּל הָרַהֲיֻטִּים שְׁלֶךְ?"

רבי בער חייך לרוחב פניו בשמחה ושאל: "רבי משה, והיכן הרהיטים שלך כעת?"
"הרהיטים שלי בבית!" ענה משה בצחוק. "עכשו אני רק 'בדרך', ישן באכסניה של
סוחרים ושל סוחרים ביער." מי סוד" מי סוחר רהיטים כבדים כשהוא בדרך?"

אורו עֵינָיו שֶׁל רַבִּי בָּעַר:
"יָפָה דְּבָרָתְךָ, רַבִּי מִשָּׁה!"
"גַּם אֲנִי רַק בִּדְדָרְךָ!"
"הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא מָקוֹם
זְמַנִּי לַנִּשְׁמָה שְׁלֵנוּ...
הַנִּשְׁמָה כָּאֵן רַק בְּתַחֲנִית
מַעֲבָר." וְכַשְׁנִמְצָאִים
'בִּדְדָרְךָ', לֹא צָרִיךְ לְאַסֹּף
כְּרִסְאוֹתֶיךָ מִקְטִיפָה..."

הֵיכָן הַבַּיִת שְׁלָךְ, כְּבוֹדוֹ? שָׁאֵל מִנְּשָׁה בְּהִתְרַגְּשׁוֹת. "הַבַּיִת הָאֲמָתִי מְחַכָּה לִּי
'הַבַּיִת הָאֲמָתִי מְחַכָּה לִּי שָׁם, בְּעוֹלָם הַבָּא!" אָמַר הַמַּגִּיד. "שָׁם תִּרְאֶה אוֹצָרוֹת
וְרֵהִיטִים שְׂאִין לָהֶם סוּף," אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁאִסְפָתִי כָּאן בַּדֶּרֶךְ!"

הַבַּיִת הָאֲמִתִּי
(הָעוֹלָם הַבָּא)

הַדֶּרֶךְ
(תַּחֲנִית מֵעַבָּר)

אוֹסְפִים מְצוּת!

מֹשֶׁה הֵבִין אֶת הַסּוּד: מוֹתָר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּחֲפָצִים בָּעוֹלָם,
אֲךְ הָעוֹשֶׁר הָאֲמִתִּי שְׁעוֹבֵר אֶתָּנוּ לְנֶצַח – מֵרָכָב מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים.

גַּם לָנוּ קוֹרָה לְפַעֲמִים... רָאִינוּ מִשְׁחָק חֲדָשׁ, כִּדּוּר מְשַׁכֵּלֵל, אוּ מִשְׁהוּ נּוֹצֵץ.
וּפִתְאוּם – הִרְגָּשְׁנוּ שְׂאֵם רַק יִהְיֶה לָנוּ אֶת זֶה, נִהְיֶה מְאוֹשְׁרִים!
אֲנִיחֵנוּ שׁוֹכְחִים לְפַעֲמִים מֵהוּ הָעֵיקָר.

מִחֵר בַּבֶּקֶר, נִזְכֹּר אֶת "הַמַּגִּיד מִמַּעֲזְרִיטָשׁ"! אִם לֹא יִסְתַּדֵּר לָנוּ מִשְׁהוּ קָטָן, אוֹ
אֲחֵינוּ תַּמִּים הַנוֹחַ בַּסֶּפֶה... נִחַיָּךְ וְנֹאמַר לָשֵׁם: "תּוֹדָה רַבָּה! אֲנִחֵינוּ רַק בִּדְרֹךְ! נֶאֱסַף
עוֹד מִצְוָה, עוֹד וְתוֹר וְעוֹד שְׂמִיחָה לַבַּיִת הָאֲמִתִּי שֶׁלָּנוּ".